

fen mellem det Laan, der sættes fast, og de $\frac{9}{10}$, hvortil de fleste Foreninger nu maa gaa. For øvrigt gaa de fleste Kreditforeninger ikke med de amortisable Laan i ret mange Tilfælde op til $\frac{9}{10}$ af Burderingssummen. Mit Forslag gaa da ud paa at tillade Oprettelsen af saadanne Afdelinger i Kreditforeningerne for faste Laan, hvor Laanegrænsen skulde være $\frac{1}{10}$ lavere end Laanegrænsen som den nu er for de amortisable Laan. Jeg har valgt den Form, fordi der er nogle Kreditforeninger, som kun maa gaa til $\frac{9}{10}$ med amortisable Laan; i disse ville saa de faste Laan ikke kunne gaa højere end til $\frac{4}{10}$. De fleste Kreditforeninger maa dog nu gaa til $\frac{9}{10}$, og i de ny Afdelinger kunne de saa gaa til $\frac{9}{10}$. Det vil dog ikke medføre, at Kreditforeningerne som Regel ville give Laan til Halvdelen af Burderingssummen. Sige saa lidt som Kreditforeningerne nu ved de ikke-amortisable Laan gaa op til $\frac{9}{10}$ af den Sum, som Burderingsmændene sætte, ville de herefter ved de faste Laan gaa til $\frac{9}{10}$ af Burderingsmændenes Bærdiansættelse. Forholdet vil blive det, at en Mand, der kan saa et mortisabelt Laan paa 6,000, vil kunne saa Valget mellem et saadant Laan paa 6,000 og et ikke-amortisabelt paa ca. 5,000. Den Ret kan man godt indrømme Kreditforeningerne; der vil ikke blive større Risiko for den Slags Laan i Kreditforeningerne, end der i Forvejen er for de amortisable Laan, idet disse nemlig nu amortiseres i indtil 70 Aar. Ved de faste Laan til $\frac{9}{10}$ kan Laanet jo desuden ogsaa opsliges, naar Pantet forringes, ligesom ogsaa, naar Pantet stifter Gjer, hvad det jo dog som oftest gør mindst en Gang i Løbet af en Menneskealder. Der kan der i saa Tilfælde ogsaa kræves Afdrag paa Laanet, hvis den ny Købesum eller Forholdene ellers vise, at der er Grund dertil. Det forekommer mig, at naar Livrenteanstalten og Overformynderiet med flere kunne give Laan af indtil Halvdelen af Burderingssummen, hvad de kunne ifølge § 12 i Lov af 19de Marts 1869, saa kan man saa meget bedre lade Kreditforeningerne saa en lignende Ret, da de dog have solidaritisk Ansvar, hvad der ikke er mellem Laantagerne i de andre Institutioner. Desuden svares der i Kreditforeningerne et ret betydeligt Bidrag til Reserverfonden, hvad der heller ikke svares i de andre Institutioner. Det

er min Opfattelse, at saadanne Laaneafdelinger ville kunne gøre deres Nytte. De ville støtte Kreditforeningerne i Konkurrencen med de andre af mig nævnte Institutioner, idet de muliggøre, at den Mand, der kan nøjes med et mindre Laan, og ikke ønsker at gøre aarlige Afdrag derpaa, kan saa et saadant fast uopsigeligt Laan i Kreditforeningerne. Den anden Slags Laan, de delvis uamortisable Laan, tror jeg derimod snarest ville være dels unyttige, dels uheldige, og jeg frygter ogsaa for, at de ville kunne faa en uheldig Indflydelse paa Pengemarkedet. Man klager allerede nu ret ofte over, at Forholdet med disse Kreditforeningsobligationer er alfor indviklet. Der er saa mange Slags. Ja, naar man regner de forskellige Seriers Obligationer hver for en Slags, hvad man jo godt kan, er der maaste henimod 40 Slags forskellige Kreditforeningspapirer, der alle ere amortisable. Kommer man nu med et nyt Papir, der er delvis amortisabelt og delvis uamortisabelt, kan det let bidrage til at gøre Forholdene yderligere indviklede, og Kurserne ville saa snarere blive lavere derved, ogsaa for de amortisable. Og for de Kreditforeninger, der søge at saa deres Obligationer ind i Udlandet, der vil dette ny Papir saa ogsaa yderligere vanskeliggøre Forholdet. Kommer man derimod med Kreditforeningsobligationer, der ere funderede paa faste Laan, paa ikke amortisable Laan, forvikles Forholdet ikke i den Grad. Det er et Begreb, der er kendt, blandt andet fra Statsobligationerne, hvor der er baade amortisable og ikke-amortisable Obligationer. Det er altsaa noget, man godt kender. Derimod frygter jeg for, at et saadant helt nyt Slags Papir let kan bidrage til at svække Kurserne og gøre Forholdene daarligere for Obligationssælgerne paa Pengemarkedet, end de i Forvejen ere. Til disse Bemærkninger skal jeg indstrænte mig og paa det bedste anbefale det af mig stillede Endringsforslag under Nr. 1. Endringsforslag under Nr. 2 er kun en Konsekvens af Nr. 1.

Judenrigsministeren (Hørring):

De foreliggende Endringsforslag gaa, saa vidt jeg kan skønne, ud paa at foretage to Forandringer i Lovforslagets Bestemmelser i § 1 Nr. 1, som det blev vedtaget af det høje Ting